

- очевидність джерел конкурентних переваг (можливість - копіювання конкурентами);
  - інновації (інноваційний процес дозволяє підприємствам переходити до формування конкурентних переваг більш високого порядку і збільшувати кількість їх джерел);
  - відмова від конкурентної переваги з метою створення нової.
- Для збереження або зміни конкурентних переваг у зв'язку зі змінами конкурентного середовища й переваг споживачів необхідний постійний моніторинг дій конкурентів і відстеження змін споживчих переваг.

- Теоретичні основи конкурентної стратегії підприємства: Монографія / За заг. редакцією Ю.Б. Іванов, О.М. Тищенко. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2006. – 384 с.
- Іванов Ю.Б., Тищенко О.М., Чечетова-Терашвілі Т.М., Ревенко О.В. Стратегія підприємства: Підручник. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2009. – 560 с.
- Алексеева М. М. Планирование деятельности фирмы: Учеб.-метод. пособ / М.М. Алексеева. – М.: Финансы и статистика, 1997. – 248 с.
- Томпсон А.А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии: Учебн. для вузов: Пер. с англ. / А.А. Томпсон, А.Дж. Стрикленд. М.: Банки и биржи. – ЮНИТИ, 1998. – 576 с.

ЗАВДАННЯ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Секретов В.С.

Науковий керівник – Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Тривалість успішного функціонування будь-якої організації завжди залежала від ефективності рішень, що приймаються їх керівництвом. Ця важлива мета ставила організаційну структуру в положення контрольованого процесу. Саме тому широкого поширення набув контролінг як цілісна концепція економічного управління підприємством, направленою на виявлення всіх шансів і ризиків, пов'язаних із здобуттям прибутку в ринкових умовах. Знаходячись на перетині обліку, інформаційного забезпечення, контролю і планування, контролінг займає особливе місце в управлінні підприємством: він зв'язує воедино всі функції управління, інтегрує і координує їх причому не піднімає собою управління підприємством, а лише перекладає його на якісно новий рівень.

Згідно з сучасним підходом контролінг може інтерпретуватися як інформаційне забезпечення орієнтованого на результат управління підприємством. Задачі фінансового контролінга, отже, полягають в тому, щоб шляхом підготовки і надання необхідної управлінської ін-

формації орієнтувати керівництво на ухвалення рішень і необхідні дії. Мета контролінга є похідною від цілей підприємства.

Контролінг сприяє досягненню головної вартісної (монетарної) мети підприємства - оптимізації фінансового результату через максимізацію прибутку і цінності капіталу при гарантованій ліквідності. Разом з тим за допомогою контролінга досягнення даної мети координується з досягненням соціальних і ринкових цілей і необхідними для цього заходами і ресурсами. Оптимізація фінансового результату при гарантованій ліквідності може розглядатися як головна мета фінансового контролінга, для досягнення якої розв'язуються основні задачі контролінга - формування цілеспрямованого комплексу заходів щодо досягнення головної мети. Основні задачі фінансового контролінга полягають в інформаційному забезпеченні орієнтованих на результат процесів планування, регулювання і контролю (моніторингу) на підприємстві, у виконанні функцій інтеграції, системній організації і координатії. Базу фінансового контролінга складають показники виробничого і фінансового обліку, по можливості організовані в банк техніко-економічних даних.

Контролінг, таким чином, покликаний сприяти здійсненню орієнтованого на результат управління підприємством.

З основної задачі фінансового контролінга – інформаційного забезпечення і підтримки орієнтованого на результат управління підприємством – витікають спеціальні задачі, до яких відносяться:

- планування і контроль на підприємстві (особливо орієнтовані на результат планово-контрольні розрахунки);
- бухгалтерський облік як документування;
- підготовка і передача первинної орієнтованої на результат інформації;
- формування систем, методики і організаційних структур фінансового контролінга.

Оскільки орієнтовані на результат і ліквідність планово-контрольні розрахунки розглядаються як основа всієї системи планування і контролю на підприємстві, то до основних задач фінансового контролінга також відноситься формування адекватної системи планування і контролю.

Таким чином, контролінг виконує функції консультування і обслуговування, підготовки і реалізації рішень. Ці спеціальні задачі контролінга розповсюджуються на підприємство в цілому, його продуктиві, функціональні і регіональні підрозділи (підсистеми), групи продукції і послуг, програми заходів і проекти на всіх рівнях управління.

1. Бутко М.П. Організація системи контролінгу на підприємствах України / М.П. Бутко // Науковий вісник Херсонського державного університету. — 2014. — Вип. 6. Ч. 2. — С. 116—118.
2. Клокар О. Соціально-економічна сутність фінансового контролінгу та його ефективне формування й розвиток / Олег Клокар // СХІД. — 2016. — № 5 (145). — С. 11—15.
3. Партин Г.О. Види та місце фінансового контролінгу на підприємстві / Г.О. Партин, Я.В. Масвська // Науковий вісник НЛТУ України. — 2009. — № 19.6. — С. 199—202.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА

Фоменко Р.С.

Науковий керівник – Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Сучасні перспективи економічного розвитку України пов'язуються з високотехнологічними й конкурентоспроможними підприємствами, господарська діяльність яких забезпечувала б розвиток національної економіки. Розвиток будь-якого підприємства неможливий без вироблення ним стратегічних напрямків своєї діяльності, які ґрунтуються на нововведеннях, тобто мають інноваційний характер. Саме інновації є тією рушійною силою, що здатна забезпечити довготривале економічне зростання.

Особливої значущості в цих умовах набувають проблеми формування теоретичного фундаменту та визначення підходів розробки інноваційних стратегій на підприємстві.

На ринку відбувається постійне посилення конкуренції між суб'єктами господарювання практично в кожному сегменті ринку. Тому на ринку залишиться той суб'єкт, який буде постійно вдосконалювати свою продукцію, надавати їй нові якості, нові властивості, буде поліпшувати дизайн, споживчу цінність продукції, тобто той, хто буде постійно запроваджувати те, чого на ринку в даний час немає [1, с.7].

Розвиток будь-якого підприємства неможливий без вироблення ним стратегічних напрямків своєї діяльності, які ґрунтуються на нововведеннях, тобто мають інноваційний характер.

С. І. Ожегов під розвитком розуміє «процес закономірної зміни, переходу з одного стану в інший, більш досконалий, перехід від старого якісного стану до нового, від простого до складного, від вищого до нижчого» [2, с. 61]. Тож можна сказати, що розвиток – це перехід від одного якісного стану до іншого.

Інновації – це результат інноваційної діяльності, реалізований у вигляді нових або вдосконалених продуктів чи послуг, упроваджених на ринку, а також техніко-технологічних, наукових, організаційних і соціально-економічних нововведень, що використовуються в практиці.